

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ «Ε»

Γιατί πρέπει να πούμε ΝΑΙ στην Τουρκία

Μόνο μια ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας μπορεί να αποτελέσει σύγυρη εγγύηση για την Ελλάδα.

Στο Ελσίνκι πρέπει να δοθεί η ευκαιρία στη γειτονική χώρα να αποδείξει ότι είναι σε θέση να συμπεριβεί με την ευρωπαϊκή κοινωνία στον κόσμο του αύριο και ότι διαθέτει τις αναγκαίες εφεδρείες ώστε να αντέξει στην επώδυνη πορεία του εκδημοκρατισμού και εκσυγχρονισμού της.

Κατανοούμε απόλυτα ότι δεν υπερέβαλε ο πρωθυπουργός όταν δήλωνε στον Πρόεδρο Μπιλ Κλίντον ότι καλείται στο Ελσίνκι να λάβει τη δυσκολότερη και κρισιμότερη ίσως απόφαση της πολιτικής του καριέρας.

Η απόφασή του για την απόρριψη ή την αποδοχή της υποψηφιότητας της Τουρκίας στην ΕΕ θα προσδιορίσει σε ένα μεγάλο βαθμό την πορεία της χώρας στο γεωγραφικό χώρο στον οποίο ανήκει, καθώς και τις σχέσεις τόσο με τους γείτονες όσο και με τους εταίρους μας στην Ευρώπη και τη φιλοσοφία της υπό διεύρυνση ευρωπαϊκής οικογένειας.

Η Ελλάδα εισέρχεται οσονούπω στη λίσχη των ισχυρών της Γηραιάς Ηπείρου, κερδίζοντας το στοίχημά της.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

Γιατί πρέπει να πούμε «ναι» στην Τουρκία!

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Είχε απόλυτο δίκιο ο πρωθυπουργός όταν υπογράμμισε προς τον Πρόεδρο Μπιλ Κλίντον ότι η απόφαση που καλείται να λάβει στο Ελσίνκι είναι η δυσκολότερη και ίσως η κρίσιμότερη της πολιτικής καριέρας του. Στο λυκόφως του αιώνα ο κ. Κ. Σημίτης θα καθορίσει με την απόφασή του αυτή την πορεία και το ρόλο της χώρας στον 21ο αιώνα όσον αφορά τόσο τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, οι οποίες ταλανίζουν την ευρύτερη περιοχή από την εποχή της ίδρυσης του ελληνικού κράτους, όσο και τις σχέσεις της Ελλάδας με τη φιλοσοφία της υπό διεύρυνση Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο αιώνας που τελειώνει άρχισε με τους Βαλκανικούς Πολέμους και λήγει με έναν τρίτο Βαλκανικό Πόλεμο, που συνεχίζεται εννέα χρόνια τώρα στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Στη γλώσσα των οθωμανών η λέξη «Μπαλκάν» σημαίνει μέλι και αίμα. Είναι προφανές ότι η γλώσσα στην οποία καλούνται να συνδιαλλαγούν οι πολίτες του 21ου αιώνα δεν μπορεί να είναι αυτή του αίματος.

Η Ελλάδα πέρασε το Ρουβίκωνα της σύγχρονης ιστορίας της καταθέτοντας βαρύ τίμημα: πόλεμοι, εμφύλιος αλληλοσπαραγμός, πραξικοπήματα και δικτατορίες, καταστροφές και νίκες. Από το ναδίρ στο ζενίθ ήταν η αλληλουχία των γεγονότων σε αυτό τον αιματοβαμμένο αιώνα. Το «έπαθλο» ήταν η δημοκρατία και η ευημερία. Η Τουρκία αρχίζει τώρα να ανακαλύπτει τον εαυτό της ως τμήμα αυτού του κόσμου. Από το Συνέδριο της Σεβαστείας έως και πρόσφατα η γειτονική χώρα βαυκαλιζόταν με την ιδέα ότι μπορεί να επιβιώσει με το σύνδρομο του «ομφαλού της Γης». Αργήσε να αντιληφθεί ότι η παγκόσμια κοινωνία του επόμενου αιώνα δεν είναι δυνατόν να συμβιώνει με σύνδρομα και ιδέες που έχουν ξεπεραστεί αλλά και αποδειχθεί επικίνδυνα και αναποτελεσματικά.

Της δίνεται τώρα η ευκαιρία να ξεπεράσει αυτά τα σύνδρομα και να δρομολογήσει τη δική της περιπέτεια μέσα σε μια ευρωπαϊκή κοινωνία της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της συνεχούς πάλης για κοινωνική δικαιοσύνη -κυρίως της Ευρώπης της ειρήνης, της σταθερότητας και των θεσμών. Της δίνεται η ευκαιρία να αναλάβει τις ευθύνες της και να αποδείξει ότι διαθέτει τις εφεδρείες εκείνες που θα της επιτρέψουν να

Η προσέγγιση μεταξύ Τουρκίας και Ευρώπης προσφέρει τα εχέγγυα που έχει ανάγκη η Ελλάδα για να ξεπεράσει την ανασφάλεια που δικαίως τη διακατέχει. Μια απομονωμένη και εσωστρεφής Τουρκία είναι ανεξέλεγκτη.

διανύσει τη μεγάλη απόσταση που τη χωρίζει από το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Η Τουρκία έχει δικαίωμα σε αυτή την επώδυνη για την ίδια πορεία. Έχει θέση σε αυτό το ευρωπαϊκό μέλλον.

Η Ελλάδα σε λίγους μήνες εισέρχεται στην οικογένεια των ισχυρών, κερδίζοντας το στοίχημά της. Το μέλλον της, ωστόσο, δεν εξαρτάται αποκλειστικά και μόνο από τη δυτική Ευρώπη όσο και εάν ανήκει σε αυτήν. Η πορεία της θα είναι πάντα συνυφασμένη με αυτήν των Βαλκάνιων εταίρων της και της γειτονικής Τουρκίας. Από την όσωση αυτή, από τις σχέσεις εμπιστοσύνης, καλής γειτονίας και συνεργασίας θα εξαρτηθούν η ανάπτυξή της, το εμπόριό της, η εμπέδωση της επιρροής της ως ίσης μεταξύ ίσων. Η Ελλάδα οφείλει να έχει λόγο στην περιοχή της νοτιοανατολικής Ευρώπης και της ανατολικής Μεσογείου.

Η προσέγγιση μεταξύ Τουρκίας και Ευρώ-

πης προσφέρει εκείνα τα εχέγγυα που έχει ανάγκη η Ελλάδα για να ξεπεράσει την ανασφάλεια που δικαίως τη διακατέχει. Μια εσωστρεφής Τουρκία είναι ανεξέλεγκτη, βρίσκεται στο έλεος των εσωτερικών συσχετισμών, παραδομένη στην εκάστοτε συγκυρία. Η προσέγγισή της στην Ευρώπη θα την αναγκάσει να αναθεωρήσει το δόγμα της μέσης περιφερειακής δύναμης που τόσο γοητεύει ορισμένους ανεγκέφαλους στην Αγκυρα. Θα την υποχρεώσει να αποδεχθεί τους κανόνες που διέπουν την αντιμετώπιση των μειονοτήτων. Θα την αναγκάσει να αντιμετωπίσει με πολιτικά μέσα την υπόθεση του Κουρδικού. Θα την εντάξει σε ένα πλαίσιο αναγκαστικών θεσμικών αλλαγών, αρχής γενομένης από το Σύνταγμα και την αναθεώρηση του πλαισίου λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας.

Ποτέ στην ιστορία δεν πολέμησαν μεταξύ τους πραγματικές Δημοκρατίες. Μόλις προχθές ο υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας εξέφρασε με δύο λέξεις όλη την οδύνη που έχει συσσωρευτεί σε αυτήν τη χώρα. «Είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε στο δρόμο του εκδημοκρατισμού» είπε. Μια δημοκρατική Τουρκία δεν μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για την Ελλάδα -τουναντίον.

Αύριο στο Ελσίνκι ο πρωθυπουργός πρέπει να λάβει μια ιστορική απόφαση. Πολλοί θα βρεθούν να τον συγχαρούν αν αποδεχθεί την τουρκική υποψηφιότητα. Πολύ περισσότεροι θα είναι εκείνοι που θα τον χειροκροτήσουν αν πει το «ναι». Ο μόνος λόγος για τον οποίο δικαιολογείται μια αρνητική απόφαση είναι η άρνηση των εταίρων στην ΕΕ να υπογράψουν τα πλήρως κατανοπτά (ακόμη και από την Τουρκία) και άκρως δικαιολογημένα ελληνικά αιτήματα. Από αυτούς εξαρτάται το «ναι» της Αθήνας και αυτούς θα βρύνει η όποια αρνητική εξέλιξη. Αν όμως όλα εξελιχθούν ομαλά, τότε η Τουρκία οφείλει να αποδείξει στην πράξη ότι η ελληνική χειρονομία έπαυσε τόπο. Θα είναι υποχρέωσή της, ώστε να καταλάβει τη θέση που της ανήκει στο σύγχρονο κόσμο.